

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39526

Spółdzielnia Pracy „Hydrochemia“*)
Warszawa, Polska

Kl. 12 n, 3

12 m, 45/10

Sposób wytwarzania siarczanu manganawego

Patent trwa od dnia 1 czerwca 1955 r.

Siarczan manganawy otrzymuje się dotychczas przez ogrzewanie mieszaniny dwutlenku manganu, kwasu siarkowego i rozdrobnionych substancji organicznych. Stwierdzono, że można wytworzyć siarczan manganawy z powyższych składników bez potrzeby ich ogrzewania, gdyż reakcja ta jest egzotermiczna. Sposób według wynalazku polega na tym, że do wspomnianej mieszaniny w celu zapoczątkowania reakcji egzotermicznej dodaje się w niewielkiej ilości środków powierzchniowoczących, np. alkilowanych sulfonaftalenów lub silnych środków utleniających, jak kwas azotowy itp., wskutek czego reakcja przebiega samorzutnie. W zależności od ilości użytych surowców otrzymuje się proszek lub gęstą zawiesinę zawierającą cały mangan w postaci siarczanu. Siarczan manganawy łatwo wydzielić np. przez rozpuszczenie produktu reakcji w wodzie. Zamiast stężonego kwasu siarkowego o stężeniu 60—66° Bé można stosować kwas o mniejszym stężeniu, a nawet kwas siarkowy odpadkowy,

np. otrzymywany przy wytwarzaniu alkilowanych sulfonaftalenów, byleby stężenie jego było wyższe od 40%.

Jak wynika z powyższego dzięki wynalazkowi odpada potrzeba ogrzewania masy reakcyjnej.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania siarczanu manganawego z dwutlenku manganu, kwasu siarkowego i rozdrobnionych substancji organicznych, znamienny tym, że do mieszaniny reakcyjnej w celu zapoczątkowania reakcji dodaje się niewielkich ilości środków powierzchniowoczących, np. alkilowanych sulfonaftalenów lub silnych środków utleniających, jak kwas azotowy itd.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że zamiast stężonego kwasu siarkowego stosuje się odpadkowy kwas siarkowy o stężeniu ponad 40%, otrzymywany przy wytwarzaniu alkilowanych sulfonaftalenów.

Spółdzielnia Pracy
„Hydrochemia“

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są inż. mgr Jerzy Skotnicki i inż. mgr Jeremiasz Jeszka.